Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 5. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 5 lutego 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu

z dnia 4 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Poczt i Telegrafów w sprawie wykonania ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego.

(Ciąg dalszy z nr. 4)

§ 17. (1) Osoba odznaczona, ubiegająca się o zaopatrzenie, powinna wnieść podanie do Ministerstwa Skarbu, dołączając do podania:

1) oryginał lub odpis dowodu nadania jej Krzyża Niepodległości z Mieczami lub Krzyża Niepodległości,
2) świadectwo urodzenia,
3) oświadczenie własne o wysokości ostatnio otrzymywanego dochodu miesięcznego z dokładnym oznaczeniem wszelkich jego źródeł,
4) zaświadczenie stwierdzające ostatnią miejscowość, będącą miejscem jej zamieszkania, oraz okres czasu tego zamieszkania.

(2) Osoba ubiegająca się o zaopatrzenie, która nie przekroczyła 55 lat, powinna w podaniu powołać się na utratę zdolności do pracy zarobkowej.

§ 18. (1) W przypadku przewidzianym w § 17 ust. (2) osoba ubiegająca się o zaopatrzenie zostaje poddana z urzędu badaniu przez komisję lekarską II instancji dla funkcjonariuszów państwowych, celem stwierdzenia, w jakim stopniu utraciła zdolność do pracy zarobkowej. Zbadanie przez komisję lekarską zarządza wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o zaopatrzenie.

(2) Ponowne badanie może nastąpić na wniosek osoby ubiegającej się o zaopatrzenie nie wcześniej aniżeli po upływie roku od daty poprzedniego orzeczenia. W wyjątkowych przypadkach Minister Skarbu może zezwolić na zbadanie osoby ubiegającej się o zaopatrzenie przed upływem tego okresu.

3) Komisje lekarskie przy ocenie utraty zdolności do zarobkowania kierują się normami obowiązującymi dla funkcjonariuszów państwowych.

§ 19. (1) Wdowa, sieroty lub rodzice, ubiegający się o zaopatrzenie po zmarłej osobie odznaczonej, powinni, oprócz dowodów wymienionych w § 17 ust. (1) pkt 1), 3), i 4) dołączyć do podania:

1) świadectwo śmierci osoby, po której ubiegają się o zaopatrzenie, — oraz
2) świadectwa urodzeń osób, którym ma być przyznane zaopatrzenie.

(2) Wdowa dołącza ponadto świadectwo małżeństwa oraz oświadczenie własne o tym, że małżeństwo jej ze zmarłym nie zostało sądownie rozdzielone, w przypadku zaś sądowego rozdzielenia tego małżeństwa — wypis prawomocnego wyroku sądowego lub umowę, zobowiązujące męża do dawania żonie alimentów.

(3) Jeżeli wdowa ubiega się również o zaopatrzenia sieroce dla swych dzieci — powinna dołączyć oświadczenie, że dzieci te pozostają pod jej opieką i że opieka ta nie została jej odjęta.

(4) Przy ubieganiu się o zaopatrzenie dla sieroty, która ukończyła 18 lat, należy dołączyć zaświadczenie właściwej uczelni lub zakładu, stwierdzające, że sierota uczęszcza do tej uczelni lub

zakładu, bądź zaświadczenie właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, stwierdzające okoliczność, że sierota pobiera naukę zawodu poza szkołą, bądź wreszcie zaświadczenie lekarza urzędowego o tym, że sierota wskutek ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swoje utrzymanie.

(5) Ubiegający się o zaopatrzenie rodzice powinni dołączyć oświadczenie, że zmarły nie zawierał związku małżeńskiego, lub też że nie pozostawił wdowy ani dzieci.

(6) Jeżeli osobie odznaczonej zaopatrzenie zostało przyznane za życia — pozostałe po tej osobie wdowa, sieroty lub rodzice nie mają obowiązku dołączania do swych podań dowodów, które znajdują się już w aktach administracyjnych.

§ 20. Ubiegający się o przyznanie dodatku rodzinnego na żonę (art. 6 ust. (2)) powinien złożyć świadectwo ślubu i oświadczenie, że małżeństwo nie zostało sądownie rozdzielone; w przypadku jednak, gdy małżeństwo zostało sądownie rozdzielone z obowiązkiem dawania żonie alimentów — należy złożyć wypis prawomocnego wyroku sądowego lub umowę, ustalające ten obowiązek.

§ 21. Ubiegający się o przyznanie dodatku rodzinnego na dzieci (art. 6 ust. (2)) powinien złożyć:

1) świadectwa urodzenia dzieci, na które ma być przyznany dodatek, i dowody uprawnienia dzieci uprawnionych (legitymowanych), albo też wyrok sądowy, nakładający obowiązek utrzymania dziecka;
2) zaświadczenie właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej:
   a) że dziecko nie posiada własnych środków utrzymania, wystarczających na pokrycie koniecznych potrzeb życiowych jednej osoby w danej miejscowości — oraz
   b) że dzieci, znajdujące się w wieku, w którym dopuszczalne jest zawarcie związku małżeńskiego, są stanu wolnego.

§ 22. (1) Prawo do pobierania dodatku rodzinnego na dziecko powyżej lat 18 przedłuża się do ukończenia przez nie 24 lat w razie:

1) gdy dziecko uczęszcza do państwowej lub publicznej szkoły ogólnokształcącej albo zawodowej bądź artystycznej, a okoliczność ta będzie stwierdzona z początkiem i w połowie roku szkolnego zaświadczeniem szko y — albo
2) gdy lekarz urzędowy stwierdzi, że dziecko z powodu ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby nie może zarabiać na swe utrzymanie.

(2) Na równi z państwową lub publiczną szkołą traktuje się szkołę prywatną z uprawnieniami szkół państwowych,

(3) Gdy dziecko pobiera naukę zawodu poza szkołą — okoliczność ta powinna być stwierdzona zaświadczeniem właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 23. (1) Przez zaopatrzenie, otrzymywane na podstawie innego tytułu ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządu, z przedsiębiorstwa, z zakładu albo z instytucji państwowej lub samorządowej (art. 8 ust. (1)), rozumie się zaopatrzenie zasadnicze wraz ze wszystkimi dodatkami wypłacanymi periodycznie oraz wynagrodzeniem w naturze, otrzymywane brutto, bez żadnych potrąceń Wartość wynagrodzenia w naturze ustala się według zasad obowiązujących dla wymiaru podatku dochodowego.

(2) Przyznanie zaopatrzenia do wysokości przewidzianej w art. 8 ust. (2) następuje na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej.

§ 24. (1) Komisja Kwalifikacyjna (art. 9) obraduje według wewnętrznego regulaminu, uchwalonego przez Komisję a zatwierdzonego przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

(2) Członkowie Komisji Kwalifikacyjnej wezwani przez przewodniczącego na posiedzenie, otrzymują zwrot kosztów przejazdu, tudzież — przez czas obrad Komisji — diety w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Skarbu.

§ 25. Osoba, której Minister Skarbu na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej przyznaje zaopatrzenie, otrzymuje pisemną decyzję o przyznaniu zaopatrzenia ze wskazaniem izby skarbowej, która zarządzi wypłatę zaopatrzenia.

§ 26. (1) Zaopatrzenie płatne jest miesięczne z góry.

(2) Wypłatę zaopatrzenia wstrzymuje się z końcem tego miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło wydarzenie, pociągające za sobą zawieszenie lub wygaśnięcie prawa do zaopatrzenia (art. 11 i 12).

(3) Wypłatę zaopatrzenia wznawia się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po ustaniu przyczyny zawieszenia prawa do zaopatrzenia.

(4) Przepisy ust. (2) i (3) stosuje się odpowiednio do wypłaty dodatku rodzinnego (art. 6 ust. (2)).

§ 27. W razie wygaśnięcia prawa do zaopatrzenia z powodu zawarcia przez wdowę lub sierotę związku małżeńskiego (art. 12 lit. b) i d), — rozwiązanie zawartego małżeństwa przez śmierć małżonka lub przez rozwód nie powoduje odzyskania prawa do zaopatrzenia.

§ 28. Obowiązek zawiadomienia izby skarbowej, zarządzającej wypłatę zaopatrzenia, o wszelkich zmianach, mających wpływ na prawo do zaopatrzenia lub na jego wysokość, — ciąży na osobie otrzymującej zaopatrzenie lub na jej ustawowym przedstawicielu. W związku z tym decyzje o przyznaniu zaopatrzenia sporządza się na urzędowych formularzach, zawierających odpowiednie objaśnienia.

§ 29. (1) W braku ustawowego przedstawiciela dla osoby uprawnionej do zaopatrzenia, w stosunku do której zachodzi potrzeba ustanowienia takiego przedstawiciela, Minister Skarbu może zarządzić wypłatę całości lub części zaopatrzenia do czasu przedłożenia dowodu ustanowienia ustawowego przedstawiciela — do rąk osoby, która nad osobą uprawnioną sprawuje faktyczną opiekę.

(2) Faktyczne sprawowanie opieki nad osobą uprawnioną do zaopatrzenia stwierdza właściwa ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby powiatowa władza administracji ogólnej, dowód zaś choroby umysłowej osoby uprawnionej do zaopatrzenia stanowi orzeczenie lekarza urzędowego.

(3) Zarządzenie przewidziane w ust. (1), może być przez Ministra Skarbu każdej chwili cofnięte bez podania powodów.

§ 30. Zwrot kwot nienależnie pobranych tytułem zaopatrzenia (art. 13) następuje przez potrącenie z bieżącego zaopatrzenia zasadniczego do wysokości 1/5 tego zaopatrzenia, co nie wyłącza we wszystkich przypadkach poszukiwania należności w drodze sądowej z majątku lub z innych dochodów osoby obowiązanej do zwrotu.

§ 31. W przypadkach wynikających z art. 14 ust. (4) zmianę wymiaru zaopatrzenia zarządza z urzędu właściwa izba skarbowa.

§ 32. (1) Zwrot kosztów pogrzebu osoby zmarłej, określonej w art. 5 ust. (1) lit. a), przyznaje i koszty te wypłaca właściwa izba skarbowa.

(2) Osoba, ubiegająca się o zwrot kosztów pogrzebu, powinna wnieść do władzy, oznaczonej w ust. (1), podanie i dołączyć do niego następujące dowody:

1) świadectwo śmierci osoby określonej w art. 5 ust. (1) lit. a), — oraz

2) rachunek kosztów pogrzebu, wystawiony na nazwisko osoby ubiegającej się o ich zwrot, a gdyby opiewał na nazwisko innej osoby — nadto zaświadczenie właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby zmarłej zarządu gminnego (miejskiego), stwierdzające fakt pokrycia przez osobę ubiegającą się kosztów pogrzebu.

(3) Jeżeli kilka osób ubiega się o zwrot kosztów pogrzebu — zwracaną kwotę dzieli się między te osoby w stosunku do poniesionych wydatków i zaciągniętych zobowiązań, związanych z pogrzebem osoby zmarłej.

§ 33. (1) Osobie uprawnionej do zaopatrzenia na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych w walkach o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8), jeżeli odpowiada warunkom do zaopatrzenia na zasadzie ustawy, służy to zaopatrzenie bez obowiązku zgłaszania ponownie roszczeń do zaopatrzenia.

(2) W przypadkach przewidzianych w art. 8 ust. (3), jeżeli osoba określona w art. 5 ust. (1) otrzymała zaopatrzenie z dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r., — komulacja zaopatrzeń następuje z pierwszym dniem miesiąca następującego po wejściu w życie ustawy.

(3) Sumę zaopatrzenia wdowiego łącznie z zaopatrzeniem sierocym, bądź sumę zaopatrzenia sierocego, które przyznane były na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r: do wysokości 80% zaopatrzenia zmarłego, — podwyższa się do 100% zaopatrzenia zasadniczego zmarłego od pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu w życie ustawy, — jeżeli osoby określone w art. 5 ust. (1) lit. b) odpowiadają warunkom przewidzianym w ustawie.

(4) Osoba, wymieniona w ust. (1), która pragnie otrzymać dodatek rodzinny (art. 6 ust. (2)), powinna wnieść do Ministerstwa Skarbu podanie o przyznanie dodatku, dołączając do podania wymagane dowody (§§ 20 — 22).

§ 34. Osobie, której wymierzono zaopatrzenie na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8), a która po przyznaniu jej tego zaopatrzenia przesiedliła się do innej klasy miejscowości, — służy zaopatrzenie od pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu w życie ustawy, tj. od dnia 1 września 1937 r. w wymiarze określonym przy uwzględnieniu przepisu art. 6 ust. (3).

IV. Ubezpieczenie.

§ 35. (1) Osoba odznaczona, odpowiadająca warunkom art. 14 ust. (1), ma prawo ubezpieczyć na koszt własny członków swojej rodziny na wypadek choroby i macierzyństwa za ogólną opłatą miesięczną w wysokości 3 zł.

(2) Osoba odznaczona, odpowiadająca warunkom art. 14 ust. (5), ma prawo ubezpieczyć na koszt własny siebie i członków swojej rodziny na wypadek choroby i macierzyństwa za ogólną opłatą miesięczną w wysokości 3 zł. 50 gr.

§ 36. (1) Instytucją właściwą do ubezpieczenia na podstawie § 35 jest ubezpieczalnia społeczna, w której okręgu znajduje się stałe miejsce zamieszkania osoby odznaczonej.

(2) Na obszarze górnośląskiej części Województwa śląskiego instytucją właściwą do ubezpieczenia na podstawie § 35 jest ogólno miejscowa kasa chorych, w której okręgu znajduje się stałe miejsce zamieszkania osoby odznaczonej.

§ 37. Członkami rodziny w rozumieniu § 35 są: małżonek(a), dzieci ślubne (prawe), uprawnione (legitymowane), przysposobione (przybrane) i nieślubne w wieku do ukończonych lat 18, jeżeli natomiast dzieci uczęszczają do szkoły publicznej, albo kształcą się zawodowo, bądź wskutek ułomności fizycznej, umysłowej, albo nieuleczalnej choroby nie mogą zarabiać na swoje utrzymanie — do ukończonych lat 24, oraz rodzice — jeżeli:

1) zamieszkują we wspólnym gospodarstwie domowym z osobą odznaczoną,

2) są wyłącznie i całkowicie przez nią utrzymywane — oraz

3) nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia.

§ 38. Osoba odznaczona i członkowie jej rodziny ubezpieczeni w myśl §§ 35 — 37 mają prawo do pomocy leczniczej i położniczej w zakresie przewidzianym ustawą z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) dla osób obowiązkowo ubezpieczonych i członków ich rodzin.

§ 39. Celem przystąpienia do ubezpieczenia osoba odznaczona składa instytucji właściwej (§ 36) pisemne zgłoszenie z wymienieniem osób, które mają być ubezpieczone.

§ 40. (1) Osoba odznaczona, która zgłasza do ubezpieczenia członków rodziny (§ 35 ust. (1)), powinna przedstawić dowód stwierdzający przyznanie je zaopatrzenia.

(2) Osoba odznaczona, która zgłasza do ubezpieczenia siebie i członków swej rodziny (§ 35 ust. (2)), powinna przedstawić:

1) oryginał lub odpis dowodu nadania jej Krzyża Niepodległości z Mieczami lub Krzyża Niepodległości — oraz

2) zaświadczenie powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na stałe

miejsce zamieszkania osoby odznaczonej, że jej dochód miesięczny ze wszelkich źródeł nie przekracza łącznie dwukrotnej kwoty, określonej w art. 6 ust. (1) i (2).

§ 41. Opłatę za ubezpieczenie należy wpłacać do instytucji właściwej (§ 36) za każdy miesiąc z góry, najpóźniej do dnia 10 każdego miesiąca.

§ 42. (1) Ubezpieczenie rozpoczyna się od dnia wpłacenia pierwszej opłaty.

(2) Prawo do pomocy leczniczej i położniczej powstaje po upływie dni 14 ubezpieczenia, a przed tym terminem tylko w nagłych wypadkach.

(3) Prawo do pomocy leczniczej i położniczej ustaje z dniem ustania ubezpieczenia.

(4) Przepis ust. (3) nie uchyla obowiązku dalszego udzielania pomocy leczniczej i położniczej, przysługującej na skutek okoliczności, powstałych przed dniem ustania ubezpieczenia — z wyjątkiem, przypadków przewidzianych w § 46.

§ 43. Jeżeli ubezpieczony zmieni stałe miejsce zamieszkania — ma prawo przeniesienia swego ubezpieczenia, bez przerywania ubezpieczenia, do instytucji właściwej (§ 36) ze względu na nowe stałe miejsce zamieszkania.

§ 44. (1) Ubezpieczenie członków rodziny osoby odznaczonej (§ 35 ust. (1)) ustaje, z zastrzeżeniem ust. (2), w razie zgaśnięcia lub zawieszenia prawa do zaopatrzenia osoby odznaczonej.

(2) W przypadku śmierci osoby odznaczonej ubezpieczenie członków jej rodziny trwa nadal na warunkach dotychczasowych, jeżeli zamieszkują we wspólnym gospodarstwie domowym oraz nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia — i ustaje w odniesieniu do każdego członka rodziny w razie zgaśnięcia lub zawieszenia prawa do zaopatrzenia tego członka rodziny.

(3) Ubezpieczenie ustaje z końcem tego miesiąca, w którym nastąpiło zgaśnięcie lub zawieszenia prawa do zaopatrzenia.

§ 45. (1) Ubezpieczenie osoby odznaczonej i członków jej rodziny (§ 35 ust. (2)) ustaje wskutek:

1) skazania osoby odznaczonej prawomocnym wyrokiem na karę, dodatkową utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych — z końcem tego miesiąca, w którym zapadł wyrok,

2) utraty przez osobę odznaczoną prawa do Krzyża Niepodległości z Mieczami lub Krzyża Niepodległości z innej przyczyny, aniżeli na podstawie wyroku sądowego — z końcem miesiąca, w którym utrata tego prawa nastąpiła,

(3) osiągnięcia przez osobę odznaczoną miesięcznego dochodu ze wszelkich źródeł, przewyższającego łącznie dwukrotną kwotę, określoną w art. 6 ust. (1) i (2) — z końcem tego miesiąca, w którym dochód taki osiągnięto.

(2) W przypadku śmierci osoby odznaczonej ubezpieczenie członków jej rodziny trwa nadal na warunkach dotychczasowych — z zastrzeżeniem ust. (3) — jeżeli zamieszkują we wspólnym gospodarstwie domowym, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, a nadto w odniesieniu do dzieci — jeżeli nie przekroczyły wieku określonego w § 37, i ustaje w razie osiągnięcia przez członków rodziny dochodu, przewyższającego łącznie dwukrotnie kwotę, określoną w art. 6 ust. (1) i (2). Ubezpieczenie ustaje z końcem tego miesiąca, w którym dochód taki osiągnięto.

(3) W przypadku przewidzianym w ust. (2) ogólna opłata za ubezpieczenie wynosi 3 zł miesięcznie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1938 r. nr. 4).

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.